

fulde vi da blive ved at sige: Vi kunne ikke tage Noget fra Theatret? Maa denne Institution ikke være til at røre ved, ligesom enhver anden Indretning? — Den ærede Ordfører har iaf den — og det var tilbeels derfor, jeg begjærede Ordet — henvendt nogle Bemærkninger til os Alle. Han sagde nemlig: Min ærede Sidemand (Hall) har iaf den viist os, hvorledes en Rigsdagsmand skal være, og hvorledes han skal stille sig. Jeg skal stænte den ærede Formand i Finantsudvalget (Ablers) min Anerkjendelse som Formand, som Rigsdagsmand og som Ordfører iaf den, og jeg skal i fuldt Maal stænte den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Hall) den samme Anerkjendelse; det skal jeg gjøre, og det skal jeg vedstaae; men dermed er ikke sagt, at den Vedkommende er Mønstreret for en Rigsdagsmand. Jeg vil i det Hele taget betragte det nævnte ærede Medlem som et Mønster og den ærede Ordfører ligeledes, men, naar Talen er om det foreliggende Forhold, fremkommer der noget Andet, og det maa dog være med særligt Hensyn til denne Sag, at den ærede Ordfører har brugt de Ytringer, jeg har nævnt; derfor kan jeg ikke tiltræde dem. Naar Talen er om denne Sag, gjør der sig nemlig gjældende et useilbarligt Indtryk af de Omgivelser, hvori, og de Forhold, hvorunder man lever; dette indvirker paa Individet, men den ærede Rigsdagsmand er dog ogsaa et Menneske, og det maa selvsølgelig ligeledes indvirke paa ham. Jeg vilde dybt beklage, hvis der ikke var Rigsdagsmænd som den ærede Ordfører og den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds; men jeg vilde kalde det meget uheldigt, dersom alle Rigsdagsmænd havde levet under samme Livsvilkaar og i samme Sphære som de. Dette være dog ikke sagt til Forkleinselse; jeg skal med den ærede Ordfører istemme den fremsatte Roes; men naar der fremkommer saadanne almindelige Udtalelser til os som den: Her er Mønstreret, saa siger jeg, som en Folkethingsmand, der har levet under andre Forhold, at jeg er berettiget til at gjøre Mobbemærkninger, uden at jeg dog vil fremsætte nogen personlig Behreidelse; det er langt fra Tilfældet; snarere det Modsatte. Dette har jeg kun villet bemærke, idet jeg, som det forekommer mig, er bleven tvungen dertil

af den ærede Ordfører. — Jeg hører til det Mindretal, som foreslaaer at asprutte de 10,000 Rd., og jeg skal stemme derfor, idet jeg forøvrigt overlader det til Enhver at afgjøre, hvorledes han vil stille sig til dette Forslag. Denne Behandling af Finantstøven er endnu ikke den sidste, og det er jo muligt, at vi, der have opstillet dette Forslag, ville blive besejrede inden Enden, men lad os dog denne Gang foretage en Kraftprøve og see, hvorvidt vi kunne sætte vor Mening igjennem. — Jeg har iøvrigt ikke rigtigt forstaaet den høitærede Cultusministers Ytringer. Vi have tidligere hørt nogle lignende Ytringer fra en anden høitæret Cultusminister, som nu ikke længer er her paa dette Sted. Han gjorde denne Sag til et Cabinets-spørgsmaal og sagde, at hvis han ikke fik den Sum, han ansaae for nødvendig, vilde han ikke længer forestaae Cultusministeriet. Den nuværende høitærede Cultusminister har ikke brugt de samme Ord; han sagde, at, hvis han ikke fik det fulde Tilskud til Theatret, var han nødt til at lukke det, men jeg kan ikke ganske forstaae, at dette skulde være det Samme som at nedlægge sin Portefeuille; thi naar den høitærede Minister gaer af, har han jo ikke Ret til at lukke Theatret; det maatte da i alt Fald stee forinden. Under alle Omstændigheder har jeg det Haab og den trostefulde Forventning, at Theatret ikke skal stille os af med den høitærede Cultusminister.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg nødsages til at gjentage, hvad jeg før sagde, at Vedtagelsen af dette Endringsforslag for mig vilde være det Samme som et Votum af Folkethinget om, at det vilde have Theatret nedlagt. Dette har jeg sagt, og dertil ligger naturligviis, at, forsaavidt Repræsentationen i det Hele taget gaer ind paa Forslaget, og man vil tvinge mig til som Cultusminister at fortsætte en Bedrift, hvortil jeg ikke har de Midler, som jeg anseer for absolut fornødne, saa gaer jeg min Vel. Dette er Meningen, og den troer jeg ikke kan misforstaaes.

Ordføreren: Jeg skal takke det ærede Medlem ligeoverfor (H. M. Petersen) for den